Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31395
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

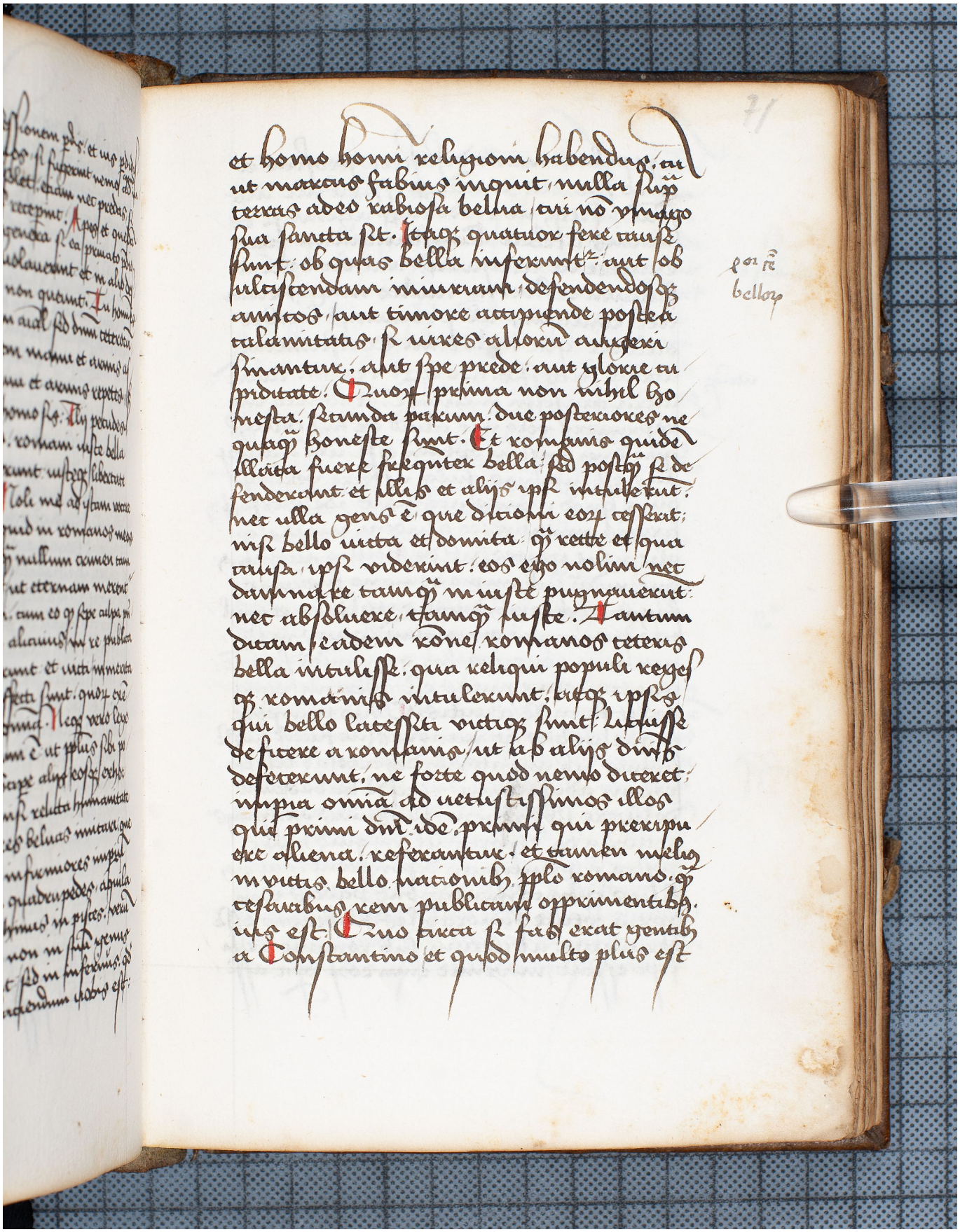

71

et homo homi religiosum habendus. ut
ut marcus fabius inquit, nulla sunt
terras adeo rabiosa bella uti no pugno
sua sancta sint. Itaq; quatuor ferme cause
sunt: ob quas bella inferunt: aut ob
ultiscendam iniuriam defendendosq;
amicos, aut timore arcendi posteri
calamitatis, si uicinis alioru aucgeri
sinantur, aut spe prede, aut gloriae ac
ditatis. Duoq; prima non nihil ho
nesta, secunda parum, due posteriores ne
quaq; honeste sunt. Et romanis quidem
illata fuere frequentes bella, sed postq; se de
fenderunt et illis et aliis ipsi intulerunt.
nec ulla gens e que dicioni eorum cessit,
nisi bello victa et domita. qui recte et qua
culpa ipsi viderint. eos ego nolim nec
damnare tamq; iniuste pugnauerint
nec absoluere tamq; iuste. Tantum
dicam, eadem rone romanos ceteras
bella intulisse, qua reliqui populi reges
et romanis intulerunt, uicti ipsis
qui bello lacessiti victores sunt. Licuisse
defuere a romanis, ut ab aliis diuis
deferebant, ne forte quod nemo diceret;
impia omnia ad uetustissimos illos
qui primi diti ide, primi qui preripu
ere aliena, referantur. et tamen uehe
mentius bello nationibus, populo romano, qui
seruandis rem publicam opprimentibus
iusta est. Ceterum si fas erat gentibus
a Constantino et quod multo plus est

per re
bellorum